

Περί της εσωτερικής ειρήνης (I)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

[...]

3. Οι Άγιοι Πατέρες μας λένε ότι πρέπει να διατηρούμε την εσωτερική μας ειρήνη με κάθε κόστος και να είμαστε πάντοτε χαρούμενοι και ευδιάθετοι. Ο άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης λέει ότι «είμαστε σαν τον καιρό: τώρα λυσσομανά ο άνεμος, μαίνεται καταιγίδα, αστράφτει και βροντάει και βρέχει- αλλά μετά βγαίνει ο ήλιος και νιώθουμε καλά. Κατόπιν, έρχεται κι άλλη καταιγίδα, και ούτω καθεξής».

Και παρακάτω λέει ότι όσο είμαστε εν σώματι, οι ατμοσφαιρικές συνθήκες μας επηρεάζουν πολύ. Όταν οι συνθήκες είναι καλές, όταν η ατμοσφαιρική πίεση δεν είναι τόσο ψηλή ή τόσο χαμηλή, και όταν ο καιρός είναι καλός, νιώθουμε κι εμείς καλά. Αλλά όταν ο ουρανός είναι γκρίζος και συννεφιασμένος, καταθλιβόμαστε. Πρέπει να μάθουμε να διατηρούμε την πνευματική μας ισορροπία, και, όταν ο καιρός είναι συννεφιασμένος και βροχερός, εμείς να είμαστε ειρηνικοί και χαρούμενοι.

Πρέπει να προσπαθούμε πάντοτε να είμαστε καλοδιάθετοι και χαρούμενοι, διότι τα πονηρά πνεύματα μας θέλουν διαρκώς στενοχωρημένους.

4. Πρέπει να πασχίσετε να έχετε ειρήνη στα σπιτικά σας. Η ειρήνη ξεκινά μέσα από τον καθένα μας. Όταν έχουμε μέσα μας ειρήνη, τη διαχέουμε τριγύρω μας στους άλλους.

Μπορείτε και μόνοι σας να διαπιστώσετε ότι υπάρχουν πολύ λίγες ταπεινές και μειλίχιες ψυχές πάνω στη γη. Είναι όμως και αληθινά ευλογημένες! Δεν πρόκειται να παρεξηγηθούν αν τις προσβάλεις καθ' οιονδήποτε τρόπο. Με όποιο τρόπο κι αν τους φερθείς, είναι ήσυχες και ειρηνικές και θλίβονται πραγματικά για σένα, που περνάς τέτοιο πνευματικό βάσανο.

5. Παραβαίνουμε διαρκώς τον νόμο του Θεού. Γνωρίζουμε ότι οι κοσμικές αρχές τιμωρούν τις παραβάσεις του πολιτειακού Νόμου, και ότι η παράβαση του πολιτειακού Νόμου μπορεί να έχει ισόβιες συνέπειες στη ζωή κάποιου. Οι πνευματικές παραβάσεις έχουν επίσης συνέπειες, ακόμα μεγαλύτερες μάλιστα.

Δεν μπορεί να υπάρχει ειρήνη στον κόσμο, παρεκτός κι αν υπάρχει εσωτερική ειρήνη στον καθένα από μας.

6. Όπως λέει ο άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ, αν θέλουμε να έχουμε μέσα μας ειρήνη και να σώσουμε την ψυχή μας, πρέπει να κοιτάμε συνέχεια τον εαυτό μας βαθιά και να ρωτάμε: «Πού βρίσκομαι;». Όσο το κάνουμε αυτό θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί στην τήρηση των αισθήσεών μας, ιδιαίτερα των οφθαλμών μας, έτσι ώστε να λειτουργούν προς το πνευματικό μας όφελος. Δωρεές της Χάριτος δίνονται μονάχα σε εκείνους που εργάζονται γι' αυτές δια της διαρκούς περιφρούρησης των ψυχών τους.

7. Πώς θα ξέρουμε ότι ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού ή όχι; Αν είστε θλιμμένοι για οποιονδήποτε λόγο, αυτό σημαίνει ότι δεν έχετε δοθεί στον Θεό, έστω κι αν εξωτερικά έτσι μπορεί να φαίνεται. Όποιος ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού δεν έχει σκοτούρες. Όταν χρειάζεται κάτι, απλά προσεύχεται γι' αυτό. Αν δεν του δίδεται αυτό που ζητά, επιχαίρει σαν να του δόθηκε. Μια ψυχή που έχει δοθεί στον Θεό δεν φοβάται τίποτα, ούτε καν τους ληστές, την αρρώστια ή τον θάνατο. Μια τέτοια ψυχή, μπροστά σε ό,τι κι αν συμβεί, αναφωνεί: «Ήταν θέλημα Θεού».

8. Εδώ στη γη μας έχει δοθεί η ευκαιρία να κατανικήσουμε κάθε κακό με ειρήνη και ησυχία. Μπορούμε να έχουμε ειρήνη όταν ζούμε σε περιβάλλον ήσυχο και ειρηνικό, αλλά αυτού του είδους η ειρήνη δεν είναι σταθερή και μόνιμη• είναι η ειρήνη που κερδίζεται σε συνθήκες χαοτικές. Όταν μετακινείσαι από ήσυχα περιβάλλοντα σε χαοτικά, η διάθεσή σου αλλάζει ακαριαία και γίνεσαι ευερέθιστος – εντελώς αναπάντεχα σου επιτίθενται πονηροί λογισμοί και ο νους σου βουτάει στην κόλαση. Αυτό είναι το τέλος της ειρήνης μας.

Αυτός είναι και ο λόγος που ο Κύριος μας κατευθύνει μέσα από βάσανα και οδύνες: για να μπορούμε δι' αυτών να αποκτήσουμε πραγματική ειρήνη. Άνευ Εκείνου δεν θα είχαμε τη δύναμη να ξεπεράσουμε αυτά τα πράγματα.

Υπάρχει το παράδειγμα της μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης, που υπέφερε για το όνομα του Χριστού, όταν ήταν πολύ νέα, 18 μόλις χρονών. Οι βασανιστές της την πέταξαν σε ένα μπουντρούμι τσακισμένη από τα βασανιστήρια στα οποία την είχαν υποβάλλει. Κι εκεί της εμφανίστηκε ο Κύριος. Όταν Τον ρώτησε «Κύριε, που ήσουν όλο αυτό τον καιρό;» Εκείνος απάντησε : «Ήμουν εδώ συνεχώς, στην καρδιά σου». «Μα πώς γίνεται, Κύριε;», είπε η μεγαλομάρτυς , «η καρδιά μου είναι ακάθαρτη και γεμάτη κακία και υπερηφάνεια». «Ναι», απάντησε ο Κύριος, «αλλά έχεις αφήσει εκεί χώρο και για Μένα. Αν δεν ήμουν μαζί σου, δεν θα μπορούσες να αντέξεις όλα αυτά τα βασανιστήρια. Θα σου δώσω τη δύναμη να αντέξεις μέχρι τέλους».

Οι Άγιοι Πατέρες λένε, «Καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός μας αγαπά, όταν μας οδηγεί σε πολλά βάσανα και οδύνες».

«Ειρήνην αφήμι υμίν, ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν· ου καθώς ο κόσμος δίδωσιν, εγώ δίδωμι υμίν. Μη ταρασσέσθω υμών η καρδιά μηδέ δειλιάτω» (Ιωάν. 14,27) , λέει ο Κύριος, που είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή (βλ. Ιωάν. 14, 6).

9. Πρέπει να μάθετε να αγαπάτε τα μικρά πράγματα. Να προσπαθείτε πάντοτε να είστε λιτοί και απείριττοι σε όλα. Όταν η ψυχή είναι ώριμη, ο Θεός θα της δώσει ειρήνη. Ο Κύριος προσβλέπει σε σας και ευαρεστείται όταν λαχταράμε την ειρήνη Του.

Μέχρι να έρθει η ώρα που η ψυχή θα είναι αρκούντως ώριμη ώστε να δεχτεί τον Κύριο, Εκείνος μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις θα της επιτρέψει να δει και να νιώσει την πανταχού παρουσία Του και το πλήρωμα Του σε καθετί. Αυτές είναι στιγμές απερίγραπτης χαράς. Αλλά κατόπιν τούτου, ο Κύριος αποκρύπτεται από μας και πάλι, προκειμένου να Τον ποθήσουμε και να Τον αναζητήσουμε με όλη μας την καρδιά...

Από το βιβλίο : «ΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Βίος και διδαχές του γέροντα Θαδδαίου της Βιτόβνιτσα

Εκδόσεις : «Εν πλω»

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr